

ПРОБЛЕМА КВАЛІФІКАЦІЇ НЕЗАКОННОГО ВИДОБУВАННЯ КОРИСНИХ КОПАЛИН МІСЦЕВОГО ЗНАЧЕННЯ

Стельмах М.В.

Інститут прокуратури та кримінальної юстиції
Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

У статті досліджується питання кримінальної відповідальності за порушення правил охорони надр. Розглядається проблема незаконного видобування корисних копалин, що закріплена ч. 2 ст. 240 Кримінального кодексу України (далі – КК України). Аналізується ч. 2 ст. 240 КК України. Визначаються зміни, які потрібно внести у чинне законодавство України. Доводиться необхідність встановлення кримінальної відповідальності за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення. Запропоновано розмежування відповідальності за видобування корисних копалин місцевого значення у КК України та Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

Ключові слова: надра, корисні копалини місцевого значення, правила охорони надр, правила користування надрами, незаконне видобування корисних копалин.

Постановка проблеми. Протидія правопорушенням у сфері користування надрами в Україні залишається на сьогодні проблемним питанням. Зокрема, чинним КК України не встановлено кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення. На сьогоднішній день існує актуальна проблема в незаконному видобуванні піску, що набуває з кожним роком все більших обсягів і поки що немає дієвих важелів для припинення даного явища. Зокрема, пісок визначається корисною копалиною місцевого значення, що не входить до предмету злочину, передбаченого ст. 240 КК України, тому винні у вчиненні даного діяння підлягають лише адміністративній відповідальності.

Слід відзначити високий ступінь латентності зазначених злочинів. Відсутність розробленої методики розслідування незаконного видобування корисних копалин негативно впливає на стан боротьби з вказаними злочинами та запобігання їм [1, с. 64]. Саме дана проблематика визначає актуальність даної теми та зумовлює потребу в проведенні досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Неодноразово питаннями незаконного видобування корисних копалин займалися такі вчені як Питаннями незаконного видобування корисних

копалин займалися такі вчені як А. А. Вознюк, С. Б. Гавриш, В. К. Матвійчук. Визначення поняття та ознак предмету порушення правил охорони або використання надр досліджували Н. В. Нетеса та О. П. Шем'яков. Також, С. О. Книженко у своїй роботі розкриває криміналістичну характеристику незаконного видобування корисних копалин.

Питанню незаконного видобування піску, як корисної копалини місцевого значення, присвятили свої праці такі науковці: О. О. Дудоров, С. О. Книженко, В. М. Комарницький, М. В. Комарницький, В. О. Навроцький.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Відсутність чіткого механізму притягнення до кримінальної відповідальності за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення вимагає аналізу кримінального законодавства та визначення можливих варіантів вирішення даного питання.

У процесі дослідження було виявлено відсутність спеціальної кримінальної норми, яка буде передбачати кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення.

Мета статті. Метою даної статті є аналіз необхідності встановлення кримінальної відповідальності за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення та розмежування

настання адміністративної та кримінальної відповідальності за даний вид злочину.

Виклад основного матеріалу. Захист природних ресурсів, в тому числі і надр, є одним із пріоритетних завдань держави та правоохоронних органів. З метою забезпечення ефективної та дієвої кримінально-правової охорони використання надр КК України встановлено відповідальність, що передбачена у розділі VIII Особливої частини КК України «Злочини проти довкілля». Так, у ст. 240 КК України передбачена кримінальна відповідальність за порушення правил охорони або використання надр. У ч. 2 ст. 240 КК України передбачена кримінальна відповідальність за незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення.

Для подальшого аналізу та обґрунтування наших пропозицій для початку варто розкрити та проаналізувати склад злочину, передбачений ч. 2 ст. 240 КК України, у якій міститься кримінальна відповідальність за порушення встановлених правил використання надр, якщо це створює небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, а також незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення.

Родовим об'єктом злочину, передбаченого ст. 240 КК України, є суспільні відносини у сфері охорони довкілля. Основним безпосереднім об'єктом злочину є встановлений порядок раціонального та комплексного використання надр, а також видобування корисних копалин загальнодержавного значення. У свою чергу у випадках незаконного видобування корисних копалин загальнодержавного значення додатковим факультативним об'єктом виступає життя і здоров'я особи, її власність та інші охоронювані законом блага [2, с. 301].

Предметом цього злочину визначаються надра і корисні копалини загальнодержавного значення у природному стані, тобто природні мінеральні утворення органічного та неорганічного походження, що знаходяться у надрах, на поверхні землі, у джерелах вод і газів та на дні водоймищ, які за кількістю, якістю та умовами залягання є придатними для промислового використання, та включені до Переліку корисних копалин загальнодержавного значення, затвердженого постановою КМУ від 12 грудня 1994 р. № 827 [3, с. 225]. Свою точку зору на предмет даного злочину має О. П. Шем'яков, який зазначає, що до нього належать: корисні копалини, порожні породи, рідкісні мінералогічні, палеонтологічні утворення, підземні води, а також ділянки такого простору, які виступають у вигляді природних та техногенних порожнин, ділянки, що використовуються з метою чи без мети видобування корисних копалин або зовсім не використовуються, а також родовища корисних копалин, що входять та розташовані на поверхні землі [4, с. 8]. Вважаємо, що визначення, надане О. П. Шем'яковим слід доповнити вказівкою на Перелік корисних копалин загальнодержавного значення, затвердженого постановою КМУ від 12 грудня 1994 р. № 827.

Така особливість як перебування корисних копалин у природному стані полягає в тому, що природний об'єкт не має втратити зв'язок з навколишнім природним середовищем завдяки

людській праці, вкладений у його вилучення або відособлення в інший спосіб, на момент вчинення злочину. У протилежному разі він перестав бути предметом злочину проти довкілля [5, с. 310].

Постає логічне запитання, чому законодавець визначаючи предмет даної статті не охопив корисні копалини місцевого значення, що створює неналежну правову врегульованість даного питання. На нашу думку відсутність кримінальної відповідальності за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення не відповідає підвищеній суспільній небезпечності скоєного діяння, що пов'язане із значною шкодою довкіллю. Зрозуміло, що корисні копалини загальнодержавного значення становлять більшу цінність, проте на сьогоднішній день незаконні дії з видобування таких корисних копалин місцевого значення, як галька, гравій та особливо пісок, набувають масштабного значення, в свою чергу спричиняючи непоправну шкоду навколишньому середовищу.

Об'єктивну сторону ч. 2 ст. 240 складають наступні діяння: 1) порушення встановлених правил використання надр; 2) незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення.

Такий вид діяння, як незаконне видобування корисних копалин полягає у вилученні з родовищ корисних копалин будь-яким способом (викачування, побудова шахт, кар'єрів тощо) без належним чином оформленого дозволу (акта про надання гірничого відводу) або з відхиленням від зазначених у документі умов (наприклад, за межами відведеної ділянки надр або з використанням недозволених для даного родовища методів і засобів видобування). Злочин також має місце у разі, коли дозвіл є підробленим або простроченим [6, с. 546].

Тому ми не погоджуємося з думкою В. М. Комарницького та М. В. Комарницького, які для відмежування незаконного видобування корисних копалин місцевого значення, за яке передбачена адміністративна відповідальність, від незаконного видобування корисних копалин загальнодержавного значення, за яке передбачена кримінальна відповідальність вказують наступне: настання або ненастання кримінальної відповідальності залежить не від виду корисної копалини, яка незаконно видобується, а від наявності або відсутності факту створення таким діянням небезпеки для життя, здоров'я чи довкілля [7, с. 105]. Адже ч. 2 ст. 240 передбачає два окремі альтернативні склади злочину, за які настає кримінальна відповідальність.

Також А. А. Вознюк у своїй роботі вказує, що при аналізі діянь, що утворюють об'єктивну сторону цього злочину, можна стверджувати, що назва ст. 240 КК неповною мірою охоплює її зміст. У назві статті йдеться лише про два діяння – порушення правил охорони та використання надр, водночас у ч. 2 ст. 240 КК встановлено кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного значення. Тобто назва статті повинна відображати максимально її зміст, що спричиняє оперативному пошуку кримінально-правової норми під час кваліфікації злочинів [2, с. 301], з чим можна погодитися. Спираючись на наші дослідження,

назву ст. 240 КК України пропонуємо викласти у такій редакції: «Порушення правил охорони або використання надр, а також незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного або місцевого значення».

Суб'єкт даного злочину загальний. Тобто, фізична осудна особа яка досягла 16 років. До речі дана стаття не передбачає окремих склад злочину за вчинення даних діянь службовою особою. Доволі часто злочин вчинюється злочинною групою, зокрема С. О. Книженко у своїй роботі проводить дослідження, у результаті якого зазначає, що 67% злочинів щодо незаконного видобування корисних копалин здійснюється організованою групою чи злочинною організацією [1, с. 64].

Суб'єктивна сторона злочину в частині незаконного видобування корисних копалин характеризується виною – прямим умислом до вчинюваного діяння.

Видобуток корисних копалин місцевого значення, зокрема піску, досить часто проводиться без спеціальних дозволів. У більшості випадків забір піщаної сировини наносить значну шкоду навколишньому середовищу. Самовільна розробка призводить до небезпечного стану піщаних кар'єрів, проведенні позапланових рекультивацийних програм, щоб привести порушені землі до стану, придатного для подальшої експлуатації. Досить часто дані роботи проводяться в лісах, що супроводжується масовою вирубкою дерев, а також спричиняє руйнування навколишніх доріг [8].

Аналізуючи судову практику, ми приходимо до висновку, що частково в деяких випадках ми можемо притягнути винних осіб до відповідальності. Наприклад, у рамках розслідування кримінального провадження у ч. 2 ст. 191 КК України встановлено, що в одному з сіл Вишгородського району на ділянках, що підлягають геологічному дослідженню, працює земснаряд, який викачує пісок і завантажує його в баржі. Надалі вантаж за допомогою буксирів прямував вниз за течією річки Десна в пункт розвантаження в м. Вишгород. Дозвіл на користування надрами має підприємство, яке отримало в Державній комісії із запасів корисних копалин документи про розробку і видобуток корисних копалин на ділянці, на якій протягом вересня 2017 р. проводилася незаконний видобуток і переміщення піску невстановленими особами [9].

Як бачимо, ст. 191 КК України передбачає привласнення, розтрату майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Тобто винною визнається особа, яка незаконно розпорядилась вже видобутим піском, право відання над яким вона мала. Досить вдало підкреслює нашу позицію В. М. Комарницький, вказуючи, якщо корисні копалини місцевого значення знаходяться у власності Українського народу, то їх можна видобувати («розкрадати») у будь-яких розмірах і будь-яким чином (за такого роду діяння настає адміністративна відповідальність у незначному розмірі), а якщо у приватній власності – то найсуворіший вид юридичної відповідальності у чи не найбільших розмірах [7, с. 106].

Також, можливим варіантом кваліфікації видобування корисних копалин місцевого значення в межах земель водного фонду є ст. 239-2 КК України, яка передбачає незаконне заволодін-

ня в межах земель водного фонду поверхневим (грунтовим) шаром в особливо великих розмірах. Виходячи із об'єктивної сторони даного діяння кримінальна відповідальність полягає в незаконному заволодінні, тобто без отриманого від спеціально уповноваженого органу влади дозволу, поверхневим (грунтовим) шаром земель водного фонду в обсязі, більшому ніж десять кубічних метрів при проведенні будівельних, днопоглиблювальних робіт, видобуванні піску і гравію, прокладанні кабелів, трубопроводів та інших комунікацій, здійсненні зазначених та інших робіт у місцях, де це прямо заборонено чинним законодавством, та якщо зазначені дії було вчинено без відповідного дозволу. Отже, теоретично дана стаття охоплює незаконний видобуток піску у межах земель водного фонду.

Наведемо як приклад вирок Білоцерківського міськрайонного суду Івано-Франківської області у справі № 357/7563/14-к від 26 червня 2014 р. у якому ОСОБА_1 у період з 20 лютого по 8 березня 2014 р. діючи незаконно, з метою заволодіти землями водного фонду, використовуючи земснаряд, здійснив видобуток з русла річки Рось 134 кубічних метра ґрунту (піску), який розмістив на березі річки Рось, тим самим незаконно заволодів поверхневим (грунтовим) шаром земель водного фонду в особливо великих розмірах. У даній ситуації суд визнав винним ОСОБА_1 у вчиненні діяння передбаченого ч. 1 ст. 239-2 [10].

Тобто законодавець встановив кримінальну відповідальність за незаконний видобуток поверхневого шару ґрунту, в тому числі і піску, проте лише в межах земель водного фонду.

Також, у деяких випадках суд застосовує ч. 1 ст. 240 КК України. Прикладом є рішення Криворізького районного суду Дніпропетровської області у справі № 177/2499/15-к від 26 листопада 2015 року в якому ОСОБА_1, домовившись із ОСОБА_2 та ОСОБА_3 19 вересня 2015 року, використовуючи лопати та автомобіль «Камаз» для перевезення здійснили незаконне видобування піску формувального з території Павлівського комплексного заводу. У даному випадку суд визнав винними даних осіб у вчиненні ними діяння, передбаченого ч. 1 ст. 240 [11]. Це обґрунтовується тим, що згідно постанови КМУ від 12 грудня 1994 року № 827 «Про затвердження переліків корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення», родовища окремих корисних копалин, за рішенням Державної комісії по запасам корисних копалин можуть бути віднесені до числа родовищ корисних копалин загальнодержавного значення [13].

Як бачимо, жодна із статей не передбачає спеціального складу злочину, який буде відтворювати за структурою склад злочину передбачений ч. 2 ст. 240 КК України. Тому у всіх інших випадках до винних осіб, за фактом розкрадання корисних копалин місцевого значення (в тому числі і піску), застосовується адміністративна відповідальність у вигляді штрафу, передбачена ст. 47 Кодексу України про адміністративні правопорушення (порушення права державної власності на надра).

Для виокремлення суспільної небезпечності даного діяння варто також встановити межу, з якої буде наставати кримінальна відповідальність, адже на сьогодні розмір незаконно видобутих корисних копалин навіть загальнодержавно-

го значення залишається розмитим. О. О. Дуров вказує, якщо вартість незаконно видобутих корисних копалин загальнодержавного значення є настільки незначною, що є підстави для констатації малозначності діяння, то і такі прояви незаконного видобування корисних копалин мають кваліфікуватися за ст. 47 КУпАП [12, с. 20].

Тому на практиці судові та правоохоронні органи мають виходити із положень ч. 2 ст. 11 КК України, визначаючи відповідне діяння малозначним. Це призводить до того, що кожен правозастосуваць вирішує на власний розсуд чи є діяння малозначним, виходячи з власних уявлень про «істотну шкоду фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі» [8 с. 107].

Варто відзначити, що вже кілька разів парламентарі намагалися внести зміни до КК України, стосовно даного питання. Проте до сих пір, даний вид діяння не є криміналізованим.

Перша спроба зміни була зроблена у 2013 р. За ініціативою М. Я. Азарова було внесено проект про внесення змін до ст. 240 Кримінального Кодексу України відносно посилення відповідальності за незаконне видобування корисних копалин. Ч. 2 ст. 240 пропонувалося викласти у наступній редакції: «Порушення встановлених правил використання надр, якщо це створило небезпеку для життя, здоров'я людей чи довкілля, а також незаконне видобування корисних копалин місцевого значення у великому розмірі або корисних копалин загальнодержавного значення». У примітці зазначалося, що незаконне видобування корисних копалин місцевого значення вважається вчиненим у великому розмірі, якщо вартість незаконно видобутих корисних копалин місцевого значення у сто і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян [14].

Наступна спроба була здійснена у 2015 р. Зокрема, за ініціативою народних депутатів П. В. Дзюблика, В. В. Кривенка, Р. М. Мацолі був внесений проект Закону про внесення змін до статті 240 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконний видобуток корисних копалин місцевого значення № 2192а від 30.06.2015. Проектом Закону пропонується розширити предмет злочину, передбачений статтею 240 КК України корисними копалинами місцевого значення. Для визначення ступеня суспільної небезпеки достатнього для визнання таких діянь злочинними, пропонується кримінально караним визнати незаконне видобування корисних копалин місцевого значення, якщо їх вартість перевищує в триста і більше разів неоподатковуваний мінімум доходів громадян [15].

Обидва законопроекти є аналогічними за змістом та пропонують встановити кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення. Ми підтримуємо думку другого законопроекту стосовно необхідності розширення предмету злочину, передбаченого статтею 240 КК України. Також погоджуємося із необхідністю встановити межу (300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян) стосовно кількості незаконного видобутку, що дозволить чітко розмежовувати настання адміністративної та кримінальної відповідальності. Даний аспект, дозволить ще раз виділити особливу суспільну небезпечність даного діяння.

Проблема незаконного видобування піску супроводжується великим обсягом тіньових коштів, існуванням злочинних організацій, які контролюють дану сферу діянь, що в свою чергу призводить до подальшого розвитку злочинності. Відсутність певного механізму боротьби призводить до неможливості дієвого запобігання даному явищу. Криміналізація даного діяння надає можливість усунути суперечки та чітко виокремити кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення. Перспективами подальших досліджень буде напрацювання судової практики та удосконалення ч. 2 ст. 240 КК України.

Висновки і пропозиції. Отже, як ми бачимо на сьогоднішній день є потреба встановлення кримінальної відповідальності за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення. Судова практика неоднозначно вирішує дане питання, а адміністративна відповідальність не здатна ефективно протидіяти даному явищу явище.

Назву ст. 240 КК України пропонуємо викласти у такій редакції: «Порушення правил охорони або використання надр, а також незаконне видобування корисних копалин загальнодержавного або місцевого значення»

Слід також доповнити ч. 2 ст. 240 положенням, згідно з яким буде передбачено кримінальну відповідальність за незаконне видобування корисних копалин місцевого значення у великому розмірі. При цьому великим розміром пропонується визнавати вартість незаконно видобутих корисних копалин місцевого значення, яка у триста і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян. Тим самим ми залишаємо адміністративну відповідальність передбачену ст. 47 КУпАП за дане діяння у розмірі до 300 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та встановлюємо кримінальну, котра буде передбачати діяння, що містить особливу суспільну небезпечність.

Список літератури:

1. Книженко С. О. Криміналістична характеристика незаконного видобування корисних копалин / С. О. Книженко // Право і безпека. – 2006. – № 5'4. – С. 64-66.
2. Вознюк А. А. Актуальні питання кримінальної відповідальності за порушення правил охорони або використання надр / А. А. Вознюк // Митна справа № 3(93). – Ч. 2, – 2014. – С. 300-304.
3. Комарницький М. В. Корисні копалини загальнодержавного значення як предмет злочину, передбаченого ст. 240 КК України / М. В. Комарницький // Азовські правові питання: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Бердянськ, 18-19 квітні 2014 року). – Бердянськ: ТОВ «Модем – 1», 2014. – С. 224-228.
4. Шем'яков О. П. Правове регулювання використання та охорони надр: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06 / О. П. Шем'яков – Нац. юрид. акад. України ім. Я. Мудрого. – Х., 2003. – 19 с.
5. Нетеса Н. В. Поняття та ознаки предмета порушення правил охорони або використання надр (ст. 240 КК) / Н. В. Нетеса // Часопис Київського університету права. – № 4. – 2010 р. – С. 307-311.

6. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д. С. Азаров, В. К. Гришук, А. В. Савченко [та ін.]; за заг. ред. О. М. Джужі, А. В. Савченка, В. В. Чернея. – Київ: Юрінком Інтер, 2016. – 1064 с.
7. Комарницький В. М., Комарницький М. В. Предмет незаконного видобування корисних копалин та проблеми вдосконалення його законодавчого визначення / В. М. Комарницький, М. В. Комарницький // Проблеми теорії та практики застосування законодавства. – № 2. – 2016. – С. 103-111.
8. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення змін до статті 240 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконний видобуток корисних копалин місцевого значення» від 30 червня 2015 № 2192а [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.cl.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=55772.
9. Податківці викрили незаконний видобуток піску на Київщині / Електронне видання «Цензор.нет» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу <https://ua.censor.net.ua/p458644>.
10. Вирок Білоцерківського міськрайонного суду Івано-Франківської області [Електронний ресурс]: справа № 357/7563/14-к від 26 червня 2014 року // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/39545520>.
11. Вирок Криворізького районного суду Дніпропетровської області [Електронний ресурс]: справа № 177/2499/15-к від 26 листопада 2015 // Єдиний державний реєстр судових рішень. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/53822857>.
12. Дудоров О. О. Про відмежування незаконного видобування корисних копалин від складів адміністративних порушень / О. О. Дудоров // Новітні кримінально правові дослідження: матеріали науково-практичної інтернет конференції. – Миколаїв. – 2016. – С. 17-23.
13. Про затвердження переліків корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення: постанова Кабінету Міністрів України від 12 грудня 1994 р. № 827 // Зібрання постанов уряду України. – 1995. – № 2. – 92 с.
14. Проект Закону України «Про внесення змін до статті 240 Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за незаконний видобуток корисних копалин»: від 18.04.2013 № 2855 [Електронний ресурс]. – Режим доступу – http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JG27B00A.html.
15. Проект Закону України «Про внесення зміни до статті 240 Кримінального кодексу України щодо відповідальності за незаконний видобуток корисних копалин місцевого значення»: від 30.06.2015 № 2192а [Електронний ресурс]. – Режим доступу – http://w1.cl.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?id=&pf3511=55772.

Стецьмах М.В.

Институт прокуратуры и уголовной юстиции

Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ПРОБЛЕМА КВАЛИФИКАЦИИ НЕЗАКОННОЙ ДОБЫЧИ ПОЛЕЗНЫХ ИСКОПАЕМЫХ МЕСТНОГО ЗНАЧЕНИЯ

Аннотация

В статье исследуется вопрос уголовной ответственности за нарушение правил охраны недр. Рассматривается проблема незаконной добычи полезных ископаемых, закрепленной ч. 2 ст. 240 Уголовного кодекса Украины (далее – УК Украины). Анализируется ч. 2 ст. 240 УК Украины. Определяются изменения, которые нужно внести в действующее законодательство Украины. Доказывается необходимость установления уголовной ответственности за незаконную добычу полезных ископаемых местного значения. Предложено разграничение ответственности за добычу полезных ископаемых местного значения в УК Украины и Кодекс Украины об административных правонарушениях (далее – КУоАП).

Ключевые слова: недра, полезные ископаемые местного значения, правила охраны недр, правила пользования недрами, незаконная добыча полезных ископаемых.

Stelmakh M.V.

Criminal Justice and Prosecutors' Training Institute

Yaroslav Mudryi National Law University

THE ISSUE OF CLASSIFICATION OF ILLEGAL EXTRACTION OF MINERAL RESOURCES OF LOCAL RELEVANCE

Summary

In this article is being investigated the issue of criminal responsibility of violation of guarding rights of bowels of the earth. The issue of illegal extraction of mineral resources, which is allocated in the second part of 240th article of Criminal Codex of Ukraine, is also being examined. The second part of the 240 article of Criminal Codex of Ukraine is analyzed. The alterations, which have to be carried into the functioning legislation, are also defined. The necessity of criminal responsibility establishment for illegal extraction of mineral resources of local relevance is proven as well. There is also brought up a proposition of responsibility differentiation in extraction mineral resources of local relevance in the Criminal Codex of Ukraine and in the Code of Ukraine on Administrative Violations.

Keywords: bowels of the earth, mineral resources if local relevance, the exploitation rights of bowels of the earth, illegal extraction of mineral resources.